

Gora.

Zložil dr. L. Lenard.

Zabučalo je morje
v brezprimerni boli,
mirno hladna gora zre
na valovje doli,

ki ob vznožju belih skal
stoče in se peni,
da za valom beli val
se drobi ob steni.

Že stoletja dan na dan
morja burna sila
ob goro kipi zaman
in je ni ganila.

V plašč zagrnjena neba
kraj morja samuje
že stoletja, in kdo zna,
kaj tam premišluje?

Hladno zre na šum valov
in kipenje strastno,
ki odmeva od bregov
s silo vseoblastno.

Trpi, spenjeno morje,
trpi svoje boli,
hladne ganilo gore
ti ne boš nikoli!

Slovo.

Zložil Bogumil Gorenjko.

Zelene trate,
zelene trate,
oj dekle, zate
se vrnil je maj!

Zelena greda,
zelena greda,
in v njej reseda
in nagelj rdeč!

Pa dekle ti,
oj daj mi cvet,
daj mi rokó,
jaz grem tja v svet
daleč tako,
da me nazaj ne bo!

